

geringens side er opmærksom på, at man heller ikke bare ser ukritisk på de indstillinger, der eventuelt skulle komme fra Kommissionen. Det er vigtigt, at man i året for grundlovens 150-års jubilæum også tænker på lovkvalitet, at det ikke kun gælder for Syddanmark, men at det gælder rigsfællesskabet Danmark.

Óli Breckmann (KF):

Fru formand. Der er sket meget på Færøerne og i forholdet Færøerne-Danmark i den snart forløbne folketingssamling og endda mere, hvis vi går 12 måneder tilbage.

Det nuværende landsstyre blev dannet for just 1 år siden, og sidste juni blev aftalen om banksagen indgået med regeringen. Juniaftalen genoprettede selvtilliden i det færøske folk, afgrænsede vor offentlige gæld og fastlagde gældens nedbringelse over 20 år med årlig rente- og afdragsbetaling på ca. 350 mio. kr. Som helhed en god aftale.

I efteråret forhandler landsstyret og regeringen om Færøernes fremtidige stilling i eller uden for rigsfællesskabet, og jeg tillader mig på dette tidspunkt at lufte den tanke, at bloktilskuddet til Færøerne formindskes med disse nævnte 325 mio. kr. årlig, mod at den færøske restgæld bliver strøget.

Hvis landskassen blev gældfri her og nu og Danmark sparede en tredjedel på bloktilskuddet, ville det få dobbelt gunstig virkning. For det første ville Lagting og landsstyre være mindre gældstynget og mere politisk handlingsfrie. For det næste ville Færøernes offentlige økonomi begrænses med over 300 mio. kr. årlig; det beløb, som alligevel sendes tilbage til København.

Jeg vil efterfølgende vende tilbage til problematikken omkring statstilskuddets positive og negative virkning på færøsk økonomi.

En anden af årets politiske begivenheder er Færøernes nye handelsaftale med EU. Færøernes tidligere underskrivning af WTO-aftalen førte til, at EU's handelskrig mod færøsk bearbejdede fiskevarer var ulovlig og blev standset, således at færøsk markedsadgang er blevet tydelig forbedret. På markedsområdet har der været et tæt samarbejde mellem landsstyret og Udenrigsministeriet, og udenrigsministeren er en regelmæssig og velset gæst på Færøerne.

Et stort gennembrud i færøsk politik i foråret, måske ikke så meget omtalt her i Danmark, var Lagtingets beslutning om at gå ind i en sanering af kommunernes gæld. Nedbetalingen af den

samlede kommunale gæld er ellers gået hurtigt, fra ca. 2 mia. kr. til godt 1 mia. ved udløbet af den kommunale valgperiode sidst i næste år.

Aktivering af Kommunernes Garantifond og et støttebeløb fra Lagtinget til nedbetaling af de værst stillede kommuners gæld skulle fremme en kommende kommunalreform, som ellers helst gennemføres frivilligt. En sænkning af de mest gældsplagede kommuners skatteprocent ville også fremme Færøernes økonomiske vækst.

Årets største politiske bedrift er dog den underskrevne grænseaftale mellem Færøerne og Storbritannien, hvor Danmark har bidraget på alle måder. Den fik fuld tilslutning i Lagtinget, får det helst også her i Folketinget i morgen – det glæder vi os til – og derefter i det britiske parlament i næste måned. Hermed har færøsk havområde nået samme størrelse som Italiens landareal, og vore små øer er nu den af Storbritanniens naboer, som det har længst fælles grænse med.

Lagtinget har vedtaget den del af olielovgivningen, der er nødvendig for første udbudsrunde til efterforskningen i den kommende vinter. Resten af lovgrundlaget ventes lagt i kommende lagtingssession.

Det føles magtpåliggende på Færøerne, at Lagtinget og landsstyret på så nært hold som muligt har kontrol med og indsigt i det, der sker i en mulig olieudvinding. Alt andet ville være uansvarligt og kan få de mest uheldige, vidtrækkende følger.

Krigen i Kosovo har også berørt Færøerne. Frivillige indsamlinger har hidtil beløbet sig til et sted mellem 3 og 4 mio. kr. Landsstyret vil bidrage med et par millioner, som tilsammen ville svare til en 600-700 mio. kr. i dansk målestok, så her er vi os et europæisk og et menneskeligt ansvar bevidst.

Udlændingeloven er ellers et dansk ansvarsområde, og Færøerne er ikke rustet til en flygtningepolitik, så vi begrænser os til at hjælpe på stedet, hvor pengene rækker 20-40 gange længere, end hvis vi brugte dem til at modtage flygtninge, som så måske må deporteres igen, hvis man går efter danske erfaringer med f.eks. de bosniske flygtninge fra 1992, hvoraf de 98 pct. ikke er hjemvendt endnu efter 3 års fred i Bosnien.

Udlændingeloven bør blive færøsk ansvar, så vi selv bestemmer fremtidens ind- og udvandring. Dog må jeg tilføje, at samtlige danske regeringer har vist landsstyret og Lagtinget re-